

Sygn. akt: XU-696/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 10 lutego 2015r. we W.

sprawy z odwołania **S. R.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 28 sierpnia 2014r. znak: (...)

w sprawie **S. R.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. oddala odwołanie.
2. nie obciąża stron kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony S. R. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego Z. U. S. Oddział we W. z dnia 28 sierpnia 2014 r. znak (...) przyznającej mu 15% stały uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową wnosząc o jej zmianę przez ustalenie iż uszczerbek na zdrowiu skarżącego wynosi 30% oraz ustalenie, że wysokość jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu przysługuje skarżącemu w wysokości 21 900,00 zł. Ponadto ubezpieczony wniósł o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Ubezpieczony podniósł na błędne przyjęcie 15% uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego albowiem z załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym uszczerbku na zdrowiu wynika 30% uszczerbek. Dodatkowo ubezpieczony wskazał na decyzję P. I. S. we W., który stwierdził u skarżącego chorobę zawodową trwałą ubytek słuchu o wielkości co najmniej 45 dB w uchu lepiej słyszącym. Z kolei D. W. O. M. P. rozpoznał u powoda uszkodzenie ucha wewnętrznego obustronne, średnio dla ucha prawego 50 dB, a dla ucha lewego - 46,7 dB. W ocenie skarżącego organ rentowy w sposób nieprawidłowy zastosował obliczenie procentowego uszczerbku na zdrowiu.

W odpowiedzi na odwołanie **organ rentowy Z. U. S. Oddział we W.** wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenia na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu organ wskazał, iż podstawą decyzji było orzeczenie lekarza orzecznika ZUS oraz Komisji Lekarskiej, która wskazuje na 15% stały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego. Odszkodowanie ustala się w oparciu o

występujący u poszkodowanego stopień trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, wyrażony w procentach który nie jest wyższy niż 15%.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony, S. R., zatrudniony jest w W. P. S.A. we W. na stanowisku operatora maszyn i urządzeń.

W dniu 03 stycznia 2013 r. ubezpieczony odbył konsultację lekarską podczas której stwierdzono ostre zapalenie ucha środkowego.

Przeprowadzone badanie audiometryczne wykazało obustronny niedosłuch odbiorcy powyższej 1000 Hz.

Odbyta konsultacja w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy wskazała na konieczność zweryfikowania narażenia zawodowego na hałas. Jednocześnie przeciwskazanie pracy w hałasie powyższej 100 dB. Praca w hałasie powyżej 80 Db w ochronnikach słuchu.

D. W. O. M. P. we W. orzeczeniem nr 107/2013 o stwierdzono obustronny trwały odbiorczy ubytek słuchu typu ślimakowego lub czuciowo- nerwowego spowodowanego hałasem, wyrażony podwyższeniem progu słuchu o wielkości co najmniej 45dB w uchu lepiej słyszącym, obliczony jako średnia arytmetyczna dla częstotliwości audiometrycznych 1,2 i 3 kHz wymienionej w pozycji 21 wykazu chorób zawodowych określonego w przepisach w sprawie chorób zawodowych.

W dniu 24 lutego 2014 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we W. stwierdził u S. R., wydając decyzję nr (...), chorobę zawodową obustronny trwały odbiorczy ubytek słuchu typu ślimakowego lub czuciowo – nerwowego spowodowany hałasem wyrażony podwyższeniem progu słuchu o wielkości co najmniej 45 dB w uchu lepiej słyszącym, obliczony jako średnia arytmetyczna dla częstotliwości audiometrycznych 1,2,3 kHz.

Dowód: dokumentacja konsultacji lekarskiej k. 21-25, historia choroby k. 26-35, orzeczenie lekarskie nr (...) k. 17-19, decyzja (...) K. 12- 16.

W dniu 14 maja 2014 r. ubezpieczony S. R. złożył wniosek o wydanie orzeczenia – jednorazowego odszkodowania.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 07 lipca 2014 r. ustalono 15% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami choroby zawodowej.

W następstwie złożonego sprzeciwu w dniu 21 sierpnia 2014 r. Komisja Lekarska ZUS nr (...) stwierdziła 15% stałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego.

Dowód: wniosek k. 13, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 14, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS K. 21 – plik w aktach ZUS.

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2014 r. znak (...)Z. U. S. Oddział we W. ustalił 15% stały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego.

Dowód: decyzja z dn. 28.08.2014 r. k. 22.

Badanie laryngologiczne ubezpieczonego wskazało: uszy błony bębenkowe matowe, pogrubiłe o zatartych szczegółach anatomicznych, przewody słuchowe bez anatomicznych, przewody słuchowe bez patologicznej wydzieliny. Badanie akumetryczne szept uchem lewym podaje z 2-3 metrów, w aparacie słuchowym z 5-6 metrów, w ostatnim badaniu audiometrią tonalną progową z dnia 30.10.2013 r. stwierdza się obustronną niedosłuch czuciowo-nerwowy wysokotonowy, średnie ubytki słuchu w zakresie częstotliwości mowy ludzkiej; 500,1000, 2000 Hz wynoszą odpowiednio w uchu prawym – 28 Db, w uchu lewym – 30dB. Próba Romberga ujemna.

Rozpoznano obustronny niedosłuch pochodzenia zawodowego, obustronnie protezowany, szумы uszne i bóle uszu w wywiadzie, przewlekły podsychnający nieżyt nosa i gardła.

U ubezpieczonego rozpoznano 15% uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii i foniatrii k. 45-46.

W dniu 20 stycznia 2015 r. (data prezentaty) ubezpieczony wniósł zarzuty do opinii biegłego sądowego wskazując, że stwierdzony niedosłuch przez biegłego sądowego niż niższy niż w badaniu D. W. O. M. P. we W..

Dowód: zastrzeżenia k. 50-51.

Sąd nie uwzględnił wniesionych przez wnioskodawcę zastrzeżeń.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) zw. dalej ustawą wypadkową, z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 1 do 3 ustawy wypadkowej ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie było to, iż schorzenie ubezpieczonego było spowodowane chorobą zawodową w postaci obustronnego trwałego odbiorczy ubytek słuchu typu ślimakowego lub czuciowo-nerwowego spowodowanego hałasem, wyrażony podwyższeniem progu słuchu o wielkości co najmniej 45dB w uchu lepiej słyszącym, obliczony jako średnia arytmetyczna dla częstotliwości audiometrycznym 1,2,3 kHz.

Istotą sporu było ustalenie wysokości stałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego chorobą zawodową.

Ustalenie powyższego wymagało wiadomości specjalnych.

Z opinii biegłego sądowego wynika, iż ubezpieczony ma obustronny, niedosłuch pochodzenia zawodowego, obustronnie protezowany, szумы uszne i bóle uszu. Przeprowadzone badania wskazują na przewlekły uraz akustyczny związany z narażeniem na hałas. Stwierdzony ubytek słuchu w paśmie częstotliwości mowy ludzkiej 500, 1000, 2000 Hz wynoszą w uchu prawym jest 28 dB, a uchu lewym 30 dB. Ubytek mieści się w przedziale 26-40 dB w obowiązującej tabeli uszczerbkowej i skutkuje 15 % uszczerbkiem na zdrowiu. Uszkodzenia narządu słuchu nie towarzyszyło uszkodzenie części statycznej ucha wewnętrznego w próbach statyczno-dynamicznych nie stwierdza się zaburzeń równowagi.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Ponadto, Sąd przyznał przymiot wiarygodnej, opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłego sądowego.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłego. Wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienia, uwzględniające rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu. Biegli sądowi obowiązani są zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem ich pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że są to specjaliści z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzeczniczym. Wydający w sprawie opinie biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. biegły sądowy wydający opinie w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych, jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie, Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinie biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

To Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu, co jednak w niniejszej sprawie – zważywszy na powyższe okoliczności – nie dało podstaw do jego zastosowania.

Sąd nie uwzględnił podniesionych przez ubezpieczonego zarzutów wskazujących na to, że orzeczonego uszczerbek jest niższy niż ten wskazany przez Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy. Podkreślić należy, iż biegły sądowy sporządził opinie w oparciu o przeprowadzone badanie, a także analizę przedstawionej dokumentacji medycznej, a wyciągnięte przez biegłego wnioski stanowią wynik pracy biegłego, która nie może opierać się na sugestiiach stron.

W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia była rzetelna, oparta na dokumentacji medycznej oraz szczegółowym badaniu ubezpieczonego Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia, że uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w związku z chorobą zawodową stanowi 15%, a zatem miał zastosowanie przedział z tabeli obliczania procentowego uszczerbku na zdrowiu 26-40 dB to jest 15%.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie I sentencji wyroku, na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku stosując zasadę art. 102 k.p.c. zgodnie z którą w wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Z uwagi na sytuację materialną ubezpieczonej zasadnym było odstąpienie od obciążenia jej kosztami procesu.